

Uttan stöðutakan gongur galið!

Vanliga verður roknað við, at skal nakað skil vera í einum flokki, mugu flokkslimirnir í hvussu er ganga undir stevnuskrá floksins og annars virða tann politikk, sum flokkurin samtykkir, at reka.

Formaðurin í fólka-flokkinum hevur opinbart eina aðra hugsan. Undir útvarpsmøðuni av lög-mansrøðuni segði hann seg ikki kunna blanda seg uppí hvat stavnamaðurin gjørdi floksins vegna so leingi hann fekk atkvøður nokk til at verða valdur.

Úrslitið er so bert, at vit hava ein flokk, sum eingin veit hvat stendur fyri, og har stevnuskráin einki virði hevur. Allir flokkar siga sjálvandi seg verja persónliga frælsið, men eingin flokkur sigur tað so greitt sum fólkaflokkurin í stevnuskránni, at «fólka-flokkurin vil halda fast um... persónliga frælsið... bert avmarkað av at eingin borgari ella bólkur av borgarum má vera hvar øðrum at meini». Hetta er ein sjálffylgja, men eingin brýtur hesa reglu so kon-sekvent sum nettupp blað-stjórin hjá fólkaflokk-inum. Sigast kann eisini, at máttistokkurin fyri hvussu demokratiskur ein flokkur er, júst er hvussu

ein slik skrivað ella óskrivað regla verður hildin.

Eitt annað dømi um hurlivasan í flokkinum er tað, at meðan flokkurin gongur inn fyri Føroyum sum atomvápnafrítt øki, kallar blaðstjórin tey sum virka fyri hesum máli hjá flokkinum fyri «langhærd, hashroykjandi og arbeids-leys rekavætti». Tær somu friu ræsur sum blað-stjórin fær í flokkinum hevur hann eisini havt í skiftandi samgongum.

Úrslitið sær flokkurin í dag. Eingin flokkur vil hava nakað sum helst við fólkaflokkinn at gera. Tann einasti sum ikki hevur av-vist fólkaflokkinn uppá for-hond er Adolf, men hann hevur heldur ikki verið saman við fólkaflokk-inum!

Tað skal eisini sigast, at tað er ikki Atli sum hevur funnið uppá at útilukka fólkaflokkinn frá eini sam-gongu. Hetta varð líka mikið eitt krav frá javn-aðarveljarum, sum leiðsl-an í flokkinum ikki kundi ignorera.

Hetta mátti givið fólka-flokkinum orsök til sjálv-rannsakn. Men tað er tvørturimót. Hann rea-gera: á sama hátt, sum maðurin hvørs fjórða kona

júst var rýmd og sum segði: «Tað er í hvussu er ikki eg sum havi skuldina. Tað eru altíð konurnar sum krevja skilna!»

Tað er nú tragikomiskt at siggja hvussu Dag-blaðið annars metir, at ein-asti møguleiki hjá teimum fyri at koma í samgongu aftur er, at núverandi samgongan missir meiri-lutan, og at meiriluti annars ikki verður fyri eini «sambandssamgongu».

Í veruleikanum er fólka-flokkurin við at koma í somu støðu sum fram-burðsflokkarnir í Danmark og Noregi og kanska eisini sum VS í Danmark. Eingin vil hava nakað við teir at gera, men teir kunnu í besta fall sleppa at gerast ifylla, tá atkvøður mangla í.

Burtursæð frá tí, at fólkaflokkurin við sinum holdningsloysi sjálvur hevur komið sær í hesa støðu, er hetta spell. Tí í hesum flokki eru hóast alt nógvar kreftir, sum ikki kunnu koma til nakra nýttu í teirri støðu, teir eru í ni.

Hetta er spell bæði fyri politiska livið í Føroyum og eisini fyri fólkaflokk-in. Men gongdin síðan valið hevur so ikki broytt møguleikarnar hjá flokk-inum at koma í samgongu, heldur man tað vera tvørtur imóti.

Veljari

Landsstyret halvkriminelt?

Í Dagblaðið 23. sept. 1985 er at læse en del af den tale Óli Breckmann lagtings-mand fornyligt holdt i lagtinget, og som blev sendt i radioen.

Med henvisning til Dag-blaðið angående over-nævnte tale står bl.a.

Ávisiligt falskar

fyrirteytir

«Bluff og gass alt samalt og illanstoð annað, tá tit lova broðralagnum ein

nýggjan Leiv Øsurson fyri 100 miór. kr. við ávi-siliga negativari eginogn... er hetta ikki halvkrimi-nelt, at játta útgerðar-felagii 100 mió. kr. virðir undir bevist fólkskum fyri-treytum.»

Med lov skal land byg-ges. Óli Breckmann er som lagtingsmand en of-fentlig repræsentant for detta lands skrevne samt moralske love, og som

sádan antyder Óli Breck-mann, at landsstyret ikke har overholdt visse regler og love. Dette burde give Óli Breckmann anledning til at armode politimest-eren om en nærmere undersøgelse, såfremt denne på foranledning af skrivelsen i Dagblaðið ikke allerede har iværksat en.

Henning Christensen

Hvat er religión?

Religión er eitt sera grundleggjandi og týdn-ingarmikið fyrirbrigdi hjá okkum menniskjum.

Uttan religión, ella tá hon er vorðin mistulkað ella misfatað orsakað av tørv-andi nýggjum anda, missir tilveran mein-ingina...

At religiónini tørvast nýggjan anda er solar-klárt, men eisini væl skil-ligt: Tað vil so vera, tá so mong ár eru liðin, síðan stovnarin av religiónini er farin. So við og við gjøg-n-um öldirnar broyta menniskjurnar tað umráð-andi, og eftir verður so bara ein ytri formur. Hetta hevur so við sær, at hugtakið religión verður sett í samband við nakað, tað ikki er. Og hvat er so religión? Bahá'í trúgv-in gevur m.a. hesa frágreið-ing um, hvat hevuðsinni-haldið í eini sannari reli-giún er:

«Ára og upphevjan menniskjunnar er nakað meira enn materielt ríki-dómi. Materiell vælferð er bert ein grein. Men rótin til hevjan menniskjunnar eru góðu eginleikar menniskjunnar og dygdir, ið prýða veruleika hennara. Hetta eru tær guddómligu opinberingarnar, tær himmalsku náðigávurnar, tær reinu kenslurnar, kær-leiki og kunnleiki um Gud. Universellur visdómur, intellektuell fatan, vis-indalig uppdaging, rætt-vísi, rættur, sannhjarta-lag, vælvild, náttúrligt mót og viðfødd sálar-styrki. Virðing fyri rætt-indum og fasthald av av-talum og paktum. Reiði-ligleiki undir øllum umstøðum, at tæna sann-leikanum undir øllum umstøðum. At offra liv sitt fyri vælferðini hjá øllum menniskjum. Vinsemi og virðing fyri øllum tjóð-um, lýdni móti Læru Guds. Tænasta í tí gud-dómliga kongarikinum,

uppaling av menniskjum, tjóðunum og rasunum.» (‘Abdu’l-Bahá: «Nakrir svaradír spurningar»).

Hesar dygdir krevja guddómliga kraft til tess at kunna koma til sjóndar, og tí hava vit religión. Ikki fyri at spæla eftir ein-hvørjum veruleikafjarum og høgtflúgvandi dreymi, men m.a. fyri at kunna skilja hvi vit eru til.

Orðið religiún er úr latinskum, «religio» — «religere», ið merkir at binda saman, at hava virð-ing fyri, at hava umsorgan fyri. Og júst hetta er enda-málið við øllum opinber-aðum religiónum, sum t.d. kristindómi, islam, Judaismu, Bahá'í o.o. —

at knýta saman bólkur, tjóðir og rasur í frið og rættvísi, at menniskjur-nar visa hvar øðrari virðing uttan mun til reli-giún, rasu ella staet, og umsorgan imillum øll. Hetta er tann innasti kjarnin í allari religiún, hvørjum navni, hon so nevnt við. Er hetta ikki rakstrarmátturin aftan-fyri, so er hon deyð og hevur endurnýggjan fyri neyðini.

Í okkara døgum hava vit eisini fingið hesa endurnýggjan við Bahá'í-trúnni og teimum anda-ligum og samfelagsligu lærum, hon fluttur mannaætti-ni.

Búi Tyril

ferðalagið, tí flestu ferða-fólkini skuldu til Keypp-mannahavnar.

Ikki veit eg, men vit við nógvrum ferðagóðsi noyddust í oysandi regni seint á kvøldi út úr buss-inum í Nyborg, og á júst-sk-um varð sagt at vit sjálvi áttu at leita eftir eini ferju, sum sigldi um fáar minuttir. Summi skiltu

eyðvitað ikki danskt, og tey fæstu ta jústsku mál-skuna sum har var talað, men nokk við tí. Ikki veit eg hvussu nógv prosent av ferðafólkunum komu fram, ella hvussu nógv stóðu eftir í oysandi regni við ferðagóðsi sinum nátt-ina yvir í Nyborg. Men vit sum vóru so heppin at finna ferjuna og koma um-borð, deyðamóð av sleipi av kuffertum og øðrum, skuldu so aftur finna ein buss í Korsør, og summi okkara komu fram til ein stongdan hevuðbanagarð í Keyppmannahavn um náttina í oysregni, har ongín hýrúvognur var at fáa.

Nú er tað eisini so, at um einum dármar tað ella ikki, so eru tað summi sum drekka í einum tilik-um ferðalagi. Tað kunnu tey sjálvandi lata vera við,

kann sigast, men tað gera tey so undir øllum um-støðum. Á hesum 8 tíma langa busssturi var onki WC í bussinum, so hann noyddist at steðga nærum 5. hvønn minutt tá fólk skuldu út at lata sær av vatninum. Og tá hevði restin gron, til hon sjálv mátti biðja bilstjóran steðga av somu orsökum.

Summa summarnar: Um «Smyril Line» í framtíðini ætlar at halda ein noku-lunda altdóða standard í ferðamannaflutningi til Keyppmannahavnar, má ein broyting henda. Bæði í hygiejnu og tænastu um-borð, og koordinering við flutningsmöguleikum til Keyppmannahavnar frá Hanstholm. Hvi kann ferðagóðsið ikki fara bein-leiðis hagar, til dómis, í staðin fyri at fólk noyðast at sleipa kuffert, kassar og annað millum ymskar bussar, ferjur og annað, her er helst hugsað um fólk sum kanska ikki hevur verið í Danmark áður, ella kanska ikki skilir danskt yvirhøvu, eins og til dómis fæstu is-lendingar gera. Og kanska í oysregni uttan at kenna málla ella mið.

Eg veit ikki, um «Smyril

Line» tørvar ein konkur-rent til hesa rutu fyri at fáa tænastuviðurskiptini í lag, men fyri nógvrum er tað ikki nóg mikið at vera á «føroyskum kjøli» — hesin kjølur má eisini liva upp til ta reklamua, hann breiðir út víða um lond.

Ein annar spurningur er so, hvi skipið ikki siglir til Þorlakhavnar í Íslandi (nakrar tímar longur enn til Seyðisfjarðar), so tey allarflestu ferðandi, sum ætla sær til Reykjavíkar, spara flogfar frá Egils-støðum pluss bussferð frá Seyðisfirði og at biða í onkrari kioski á Egils-støðum í 8 tímar eftir flog-farinum í oysregni, men í staðin kundu koyrt til Reykjavíkar í ein tíma. Men kanska er tað har lokalpatriotisma, sum hevur mest at siga fram um tað praktiska.

Lat meg enda við at siga, at hesin kritikkur sjálvandi er skrivaður í góðari meining og vil eg ynskja eini rutu sjóvegis á «føroyskum kjøli» alt gott framyvir. Vit mugu bert vera eitt sindur sjálv-kritisk sjálvi, um vit skulu meta okkum við «altdóða standard».

múli

Leiðari til Dagrøktina í Miðvági

Søkt verður eftir leiðara til dagrøktar-skipanina í Miðvági. Starvið er hálv-dagsstarv.

Arbeiðið hjá leiðaranum verður at taka sær av dagligu leiðsluni, at út-velja eignað dagrøktarheim; at gera foreldrum neyðugar upplýsingar; at hava eftirlit við dagrøktarheimum v. m.

Umsøkjarar við útbúgving sum sosialpedagog hava fyrirrun, men er hetta tó eingin treyt. Aðrar upplýsingar viðvíkjandi starvinum fást við at venda sær til Bygdarráðsskrivstovuna, tlf. 32 429.

Umsóknir við møguligum prógvum og viðmælum skulu verða Miðvágs Bygdarráð í hendi seinast 20.09.85.

Miðvágs Bygdarráð